

DINSDAG 10 APRIL

Jongens toch, ik leek
wel een stuiterbal!

Van pure **Zenuwen** sprong ik vandaag bijna de
hele middag op Chloës bed op en neer.
Ik verkreukelde haar dekbed en stompde
Panda in zijn buik.

Omdat morgen eindelijk de
voorleeswedstrijd
in onze klas wordt gehouden. Daar
had ik dagenlang voor geoefend!

Na een poosje hield ik het niet meer
uit en sprong van het bed.

Ik moet meteen naar huis! Ik kan
het nog niet goed genoeg... Ik moet
dringend nog een keertje oefenen!

riep ik. Ik wilde me immers morgen
absoluut niet belachelijk maken!

Maar Chloë stond meteen op van haar grote zitzak en duwde mij vliegensvlug terug op het bed.

Kom op, Lotte, geen paniek. Natuurlijk kun je het!

Daarna ging ze weer zitten en bladerde tevreden in haar boek.

Ik denk dat ik mijn stukje tekst supergoed kan. Misschien zelfs nog beter dan Isabelle dat van haar.

Nou, dat kon ik me absoluut niet voorstellen. Omdat Isabelle gewoonweg altijd alles het beste kan terwijl Chloë juist minder goed kan lezen.

Het boek waaruit ze wilde voorlezen, was **DE NACHTMERRIESCHOOL**, deel 1: **TANDEN IN HET MAANLICHT**. Het ging over een vampiermeisje en Chloë vond het verhaal supervet.

○ ○ Omdat het ook een beetje over liefde gaat.

Oh, ik zou toch zo graag willen dat ik net zo
★ cool was als mijn beste vriendin!

Die is nu eenmaal nergens bang voor!

↑ superdapper!

Hopelijk lees ik niet
de hele tijd fout

jammerde ik, waarop
Chloë zei:

Het zal wel lukken. Je
hebt toch net zoveel
geoefend als ik!

Ze dacht heel even na.

Alleen misschien niet
net zo goed als ik.

boink
boink
boink

Zeg, stop nu eens met
dat springen! Mijn bed
zakt nu al door.

Dus probeerde ik heel rustig te blijven zitten en
mijn tekst uit het hoofd op te zeggen. ○

Onze juf, mevrouw Poepjes , vertelde een paar weken geleden voor het eerst over de **wedstrijd**. Maar in het begin had ik geen flauw idee welk boek ik wilde nemen.

Op mijn boekenplank stonden best veel boeken. Toch vond ik niets dat ik kon gebruiken.

Om die reden keek ik zelfs tussen de boeken van papa en mama en mijn **stomme broertjes**.

Ik haalde heel veel boeken tevoorschijn en sloeg ze open:

☆ **Het draakje Ananas** (te kinderachtig)

☆ **HANNY TOPPER, DE TOVENARES**

(te dik. Ik bedoel niet de tovenares, maar het boek)

☆ **De kleine Plato** (te saai)

☆ *Het gezang van de dolfijnen*

(te verdrietig. Ik moet tijdens het lezen altijd huilen)

☆ **Verliefd en behekst**

(te gênant. Want daar komen woorden als liefkozen in voor)

☆ **Het geheimzinnige spookgeheim**

(te moeilijk omdat alle mensen in het verhaal van die buitenlandse namen hebben)

Ik moest toch een of ander boek kiezen en daarom besloot ik

HET EILAND VAN DE DINOSAURUSSEN

te nemen.

Het boek is van Jens en Simon en superspannend, ook al vind ik dinosaurussen eigenlijk niet zo boeiend.

Ik had een stukje tekst uitgezocht en dit zeker twintig of dertig keer gelezen maar... was dat wel vaak genoeg? Opeens voelde ik allemaal **KRIEBELS** in mijn buik en begon ik weer **onzeker** te worden.

Gelukkig had Chloë een goed idee om mij af te leiden. Om te voorkomen dat ik de hele tijd aan mijn stomme **BOEK** moest denken, zei ze:

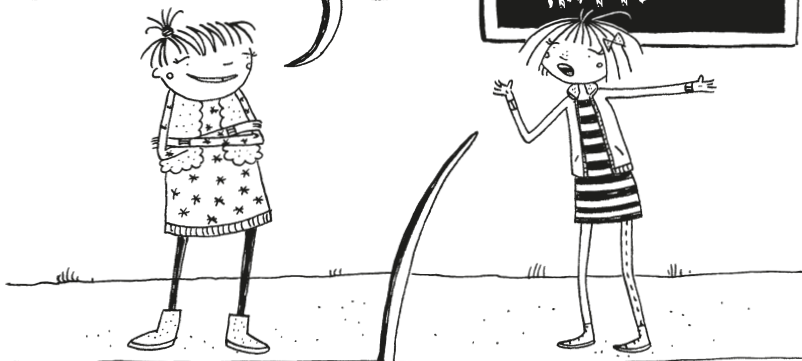
Er draait een keigave film in de bioscoop: **DE NACHT VAN DE 13 ZWARTE KATTEN**. Die zou echt megavet zijn. Daar gaan we straks naartoe. Als je die film kijkt, vergeet je meteen de wedstrijd.

Ik wist niet of dat nu echt zo'n goed idee was. Maar omdat ik toch al de **ZENUWEN** had, zou ik mij vast niet op de **DINOSAURUSSEN** kunnen concentreren. Daarom ging ik die middag met Chloë naar de bioscoop. Naar de voorstelling van vijf uur.

Alleen had Chloë mij niet verteld dat je voor die film minstens **zestien** moest zijn. Dat merkte ik pas toen we bij de **BIOSCOOP** aankwamen.

We gaan lekker griezelen!
Anders denk je toch
alleen maar aan je boek.

Maar... maar we zijn toch nog geen zestien! De mensen van de bioscoop laten ons vast niet binnen!

Laat mij maar doen

zei Chloë en dat deed ze ook.

Eerst kocht ze kaartjes voor een andere film:

Lizzy en Nick
Het ponygeluk tegemoet

vrije stoelkeuze | 17.00 Zaal 2

En nu? fluisterde ik terwijl ik angstig om me heen keek. Omdat we eigenlijk iets met katten wilden zien en niet met pony's.

Probeer niet zo op te vallen fluisterde Chloë terug.

Dus gingen we eerst naar de **ponyfilm**.

Die was nog niet begonnen. Steeds als ik iets wilde vragen, deed Chloë Ssst.

Na een poosje werd het donker
en begon de reclame.

Op dat moment trok
Chloë aan mijn arm.

We stonden op en
slopen uit de zaal.

In ieder geval niet door de normale deur,
maar door een klein deurtje achter een gordijn
waarboven een lichtbak met **NOODUITGANG** hing.

Even later stonden we in een gang met van die
tl-lampen aan het plafond. Ik voelde mijn hart

" in mijn oren bonken. Want natuurlijk
wist ik heel goed dat we iets aan het
doen waren wat **streng verboden** was.

